

Aan het college van Burgemeester en Wethouders Gemeente Rotterdam
En raadsleden diverse fracties.

Rotterdam, 8 december 2021 Twee weken na Internationale dag Stop Geweld tegen vrouwen
(Orange the World)

Betreft: weigering van vrouwen en kinderen richting opvang

Geacht college van Burgemeester en Wethouders,

Twee weken terug 25 november 2025 was een speciale dag, een dag waar we internationaal aandacht vragen het geweld tegen vrouwen te stoppen. De Erasmusbrug was die avond Oranje gekleurd en wierp haar lichtstralen over de stad. Normaliter brengt licht hoop, een perspectief, een mooi vooruitzicht, maar het oranje licht wat die avond ook scheen in de ogen van vrouwen die nu te maken hebben met huiselijk geweld en in de ogen van het Maatschappelijke Middenveld doofde vrij snel, dit door hun negatieve ervaringen van de alledaagse praktijk.

Onze organisatie ziet zeer regelmatig schrijnende situaties van mensen die te maken hebben met huiselijk geweld. Mensen die de moed hebben en soms de kans zien na vele jaren te ontsnappen aan het geweld door zich te melden bij de Gemeentelijke diensten als Veilig Thuis of Centraal Onthaal.

Zo meldde zich op 17 september 2021 een vrouw met haar drie kinderen via st. Krachtvrouwen bij Veilig Thuis. Het gezin hebben allen de Nederlandse staatsburgerschap. Mevrouw was op 16 september in Nederland aangekomen, zag kans in samenwerking met haar ouders haar gewelddadige man te ontkomen. Daar de man in het buitenland verblijft geeft Veilig Thuis aan dat er geen sprake is van dreigend gevaar en dat zij de vrouw met haar kinderen geen opvang kunnen bieden. Veilig Thuis heeft deze vrouw met kinderen doorverwezen naar Centraal Onthaal waar haar verzoek eveneens is afgewezen. Mevrouw had haar komst naar Nederland moeten voorbereiden, mevrouw is in land van herkomst beter af vanwege haar steunnetwerk en zij wordt voldoende zelfredzaam bevonden.....

Het verdrag van Istanbul art. 18: Voor maatregelen voor bescherming en ondersteuning geldt:

- een gendergerelateerd begrip van geweld tegen vrouwen vormt de basis
- de mensenrechten en de veiligheid van het slachtoffer staan centraal
- de aanpak is integraal met oog voor de relatie tussen slachtoffers, daders, kinderen en hun sociale omgeving
- herhaald slachtofferschap wordt voorkomen
- de focus ligt op de eigen kracht en economische zelfstandigheid van vrouwen die slachtoffer zijn

Artikel 22 tot en met 26: specifieke voorzieningen voor bescherming en ondersteuning Voor slachtoffers moeten specifieke voorzieningen beschikbaar zijn:

- gespecialiseerde dienstverlening voor slachtoffers (artikel 22)
- voldoende opvangplaatsen voor slachtoffers, in het bijzonder voor vrouwen en hun kinderen (artikel 23)
- een gratis telefonische hulplijn die 24 uur per dag bereikbaar is (artikel 24)
- gemakkelijk bereikbare centra voor medisch en forensisch onderzoek, traumaverwerking en advisering van slachtoffers van verkrachting of seksueel geweld (artikel 25)
- op leeftijd toegesneden hulp voor kinderen die getuige zijn geweest van geweld (artikel 6)

Dona Daria

voor een inclusieve samenleving

Artikel 59 (verblijfstitel) en artikel 60 (gendergerelateerde asielverzoeken) Het verdrag bepaalt nadrukkelijk dat ook vrouwen met een afhankelijke verblijfsstatus of geen geldige verblijfsvergunning bescherming tegen geweld krijgen. Gemeenten moeten vluchtelingenvrouwen en huwelijksmigranten bescherming bieden.

In hoeverre heeft de Gemeente er alles aangedaan dat herhaald slachtofferschap van deze vrouw met haar kinderen wordt voorkomen? In hoeverre hebben de mensenrechten en de veiligheid van de vrouw en haar kinderen centraal gestaan bij de uitvraag Veilig Thuis en Centraal onthaal? Zijn er genoeg opvangplaatsen voor slachtoffers, in het bijzonder voor vrouwen en hun kinderen? In hoeverre hebben VT en CO gekeken naar de rechten van haar kinderen en welke stappen hebben zij ondernomen voor passende hulp? In hoeverre zijn deze vrouw met haar kinderen als Nederlands staatsburger houders gezien en ontvangen?

Mevrouw is met haar kinderen heengezonden en verblijft sinds 16 september bij st. Krachtvrouwen. Met ondersteuning van Maatschappelijk middenveld is bezwaar aangetekend tegen de beschikking van Centraal Onthaal. Ook is er een mail verstuurd naar de Burgemeester (door st. Krachtvrouwen) en wethouder J. Bokhove om wat te doen aan deze situatie waarbij Dona Daria aan gegeven heeft dat de mensenrechten van dit gezin worden geschonden.

Als antwoord hierop heeft een gesprek plaatsgevonden met een manager Crisis en Incidenten waarbij alleen over het proces gesproken mocht worden en niet inhoudelijk over de casus zelf. Zonder resultaat voor mevrouw en haar kinderen zijn we dus vertrokken.

Wat is de rol van de Burgemeester en Wethouder bij het schenden van mensenrechten en welk mandaat hebben zij hierbij?

Geen passend aanbod op de veiligheid van dit gezin, geen onderkomen, wel een wijzend vingertje waarom steeds weer bij instanties wordt aangeklopt voor huisvesting. Niet geheel verrassend maar we blijven door gaan tot alles goed geregeld is voor dit gezin, als Dona Daria zien wij wel onze verantwoordelijkheid als het gaat om mensenrechten en het onderschrijven van het verdrag van Istanbul. Sterker nog we maken hier kosten en uren welke eigenlijk door de professionals, sorry, medewerkers (werken mee aan het systeem) gedaan had moeten worden. Iedere dag niet gestreden door deze mevrouw is een stap achter uit in de leefsituatie en in die van haar kinderen, dus opgeven is geen optie.

Wat hebben we gedaan:

Onderdak en eten vanaf 16 september (75 dagen) á 90 euro voor 4 personen	€ 6.750,=
Ondersteuning instanties brieven schrijven en gesprekken voeren: 15 uur á 75 euro	€ 1.125,=
Regelen school, postadres, inkomen, zorgverzekering, woonpas: 20 uur á 75 euro	€ 1.500,=

Totaal niet vergoede kosten	€ 9.375,=
-----------------------------	------------------

Kan st. Krachtvrouwen deze kosten declareren bij de Gemeente?

Stichting Krachtvrouwen vangt dagelijks vrouwen op die te maken hebben met huiselijk geweld. Niet iedere vrouw is in staat om melding te maken en/of aangifte te doen. Krachtvrouwen ondersteund daarbij. Ook wanneer vrouwen nog niet zo ver zijn om een stap naar een nieuw leven te zetten, zijn deze vrouwen dagelijks welkom bij st. Krachtvrouwen. De functie van st. Krachtvrouwen wordt door vele partijen waaronder ook de Gemeente Rotterdam gewaardeerd.

Als we dit met zijn allen vinden hoe komt het dan dat st. Krachtvrouwen geen structurele subsidie ontvangt voor het opvangen, doorverwijzen, waakvlamfunctie van deze vrouwen en kinderen? Is het college er mee eens dat voor deze vrouwen naast VT en CO geen goede tussenliggende voorziening voorhanden is? Bent u als college bereid om st. Krachtvrouwen te voorzien van een structurele subsidie?

Op 7 december 2021 dachten we enigszins een verheugend nieuwtje te hebben. Wijkteamleider Oude Westen geeft aan in een mailbericht dat de casus besproken zou worden aan de bemiddelingstafel voor dakloze gezinnen. Als reactie hierop is door Dona Daria aangegeven dat dit zeer positief is maar de vraag achter ook waarom dit nu wel kan daar in een eerder pogend gesprek van onze kant met manager CO dit niet lukte vanwege lopend bezwaarprocedure. Antwoord hierop was dat Dona Daria hier gelijk in heeft en deze casus niet inhoudelijk besproken kan worden tijdens de bemiddelingstafel maar dat het vooral gaat over de gesuggereerde rol van het wijkteam binnen deze casus.

Kunt u als college met mij concluderen dat de bemiddelingstafel voor dakloze gezinnen, geen bemiddelingstafel is? Wat zou volgens het college het doel moeten zijn van deze bemiddelingstafel? Blijven we aangaande deze casustiek met professionals vergaderen tot we er achter zijn gekomen dat we niks geregeld krijgen? Bent u het met mij eens dat het geld van deze overleggen beter besteedt kan worden aan een eventuele tijdelijke huisvesting voor dit gezin?

Dit betreft dus 1 casuïstiek maar er zijn meer. Onlangs en dit is de Burgemeester wel bekend meldt zich een gescheiden vrouw met twee kinderen in de leeftijd van 16 en 19 jaar. Gescheiden door man op straat gezet omdat woning hem toegewezen is. Vrouw en kinderen sliepen in auto. Er is geen woonruimte voor hen. Burgemeester heeft 1 dag opvang kunnen regelen maar een structurele oplossing is er niet. Het gezin verblijft nu her en der bij kennis en tot op heden is niets geregeld en staat dit gezin binnen afzienbare tijd weer op straat omdat kennissen en vrienden dit niet structureel blijven doen.

Nogmaals zijn er voldoende opvangplaatsen voor vrouwen en kinderen? Wat gaat u hier aan doen?

Een soortgelijke casus vanuit Voorlichters Gezondheid betreft eveneens een gezin van Marokkaans komaf, kinderen zijn hier geboren. Man zet letterlijk gezin op straat met uitschrijving adres na vele huiselijk geweld incidenten. Gezin meldt zich bij VT waar melding wordt gedaan van deze situatie. Vrouw zou in aanmerking moeten komen voor crisisopvang. Daarentegen speelt men in op dat mevr. Gegeven dat mevr. Niet meer ingeschreven staat bij Gemeente en dus maar naar Marokko moet vertrekken en dat er geen gezonde situatie is voor de kinderen dus die worden uithuisgeplaatst als hier geen verandering in komt. Vrouw verblijft nu tijdelijk bij zus en zal verder ondersteund worden door Voorlichters Gezondheid en Dona Daria.

Is dit nu wat bedoeld wordt als passende ondersteuning voor kinderen komend uit huiselijk geweld? Hoe verhoudt deze casus zich ten opzichte van Artikel 59 (verblijfstitel) en artikel 60 (gendergerelateerde asielverzoeken) ? Het verdrag bepaalt nadrukkelijk dat ook vrouwen met een afhankelijke verblijfsstatus of geen geldige verblijfsvergunning bescherming tegen geweld krijgen. Gemeenten moeten vluchtelingen vrouwen en huwelijksmigranten bescherming bieden, hoe geeft u als college hier invulling aan?.

Ook heeft Dona Daria begin 2021 (maart/april) hun zorgen geuit bij de afdeling Veilig waar het gaat om kinderen wonend in het Centrum en Rotterdam Zuid. Enerzijds de roep van ouders om ondersteuning bij opvoeding en anderzijds het ernstig signaal dat jongens en meiden vanaf 12 jaar geronseld worden voor seksuele uitbuiting en/of andere criminele activiteiten. Jonge kinderen die dus te maken hebben met geweld!. Moeders die het uitschreeuwen dat thuis zaken uit de hand lopen, huiselijk geweld door kinderen plaatsvindt of hevige ruzies tussen ouders over de kinderen. Er is overleg geweest met Gemeente, politie en maatschappelijke organisaties. Er is gevraagd om een projectplan. Deze is keurig ingeleverd (A way out), gevraagd om een aanpassing, dit is verzorgd en uiteindelijk horen we niets totdat.....

Het op 19 november escaleert op de Coolsingel en de Burgemeester en andere Rotterdamse bewoners zich afvragen waar de ouders zijn van deze 12 jarigen en wat deze kinderen in deze leeftijd überhaupt doen op straat? Op 7 december 2021 tweet wethouder Moti over een indrukwekkend rapport over Mensenhandel en Seksueel geweld tegen Kinderen. Dit is inderdaad indrukwekkend en schrikbarend.

*Verdrag van Istanbul Artikel 9: non-gouvernementele organisaties en het maatschappelijk middenveld
Gemeenten moeten het werk van niet-gouvernementele organisaties (ngo's) en het maatschappelijk middenveld erkennen, stimuleren en ondersteunen. En een effectieve samenwerking opzetten.*

Waarom is het voorstel projectplan A way out niet ten uitvoer gebracht en dit na herhaaldelijk verzoek vanuit Dona Daria met stand van zaken te komen? Hoe denkt de gemeente te komen tot een effectieve samenwerking met het maatschappelijk middenveld en wanneer neemt de gemeente het maatschappelijk middenveld serieus?

Als het gaat om huiselijk geweld situaties, mensenhandel en seksueel geweld is het de plicht van de Gemeente om vrouwen te beschermen tegen geweld en hun kinderen die te maken hebben gehad met geweld passend hulp te bieden. Dit alles staat omschreven in het verdrag van Istanbul wat door Nederland is ondertekend. De alledaagse praktijk laat zien dat het vaak ontbreekt aan deze bescherming en passende hulp. Het voor ons nu op na de bijzondere dag van 25 november waar we aandacht vragen voor het voorkomen van geweld tegen vrouwen dan ook tijd om aan de alarmbel te trekken. Deze ontwikkeling kan en mag niet zo door gaan.

Met vriendelijke groet,

Patricia Ooms

Directeur Dona Daria

